

ดังนั้น การปฏิบัติธรรมเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายจึงถูกวัดอุปประสงค์ของชีวิต และพระธรรมกายก็เป็นที่ชุมนุมของความบริสุทธิ์ ของกุศลธรรมของความสุขที่แท้จริง ความลับของชีวิตจะหมดไป จะถูกเปิดเผยด้วยธรรมจักร และญาณทัศนะของพระธรรมกาย เพราะฉะนั้นจึงเป็นสิ่งที่เราต้องทำ และให้ความสำคัญกับสิ่งนี้ให้มากๆ

๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

คนเราเกิดมาทำไม

เหลือเวลาอีกไม่ถึงเดือนแล้วก็จะออกพรรษา เราเริ่มนับถอยหลังกันแล้วนะ พรรษานี้คือ พรรษาแห่งการบรรลुธรรม คำเต็มคือ บรรลुพระธรรมกาย ได้แก่ พระในตัวหรือพระรัตนตรัยในตัวซึ่งมีอยู่ทุกคนในโลก ไม่ว่าจะเชื่อชาติศาสนา และเผ่าพันธุ์ใดก็ตาม จะเชื่อหรือไม่เชื่อ รู้หรือไม่รู้จักตาม ล้วนมีพระธรรมกายทั้งสิ้น เป็นที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดของมนุษยชาติ

แล้วจะทราบได้อย่างไร ทราบได้ก็ต้องลงมือพิสูจน์ พิสูจน์ให้ถูกหลักวิชาด้วยการนำใจมาหยุดนิ่งไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งอยู่ในกลางกายเหนือสะดือขึ้นมา ๒ นิ้วมือ ถ้าทำถูกหลักวิชาและมีความเพียรจะต้องพบพระธรรมกายอย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นคฤหัสถ์หรือบรรพชิตก็ตาม พบเมื่อไรชีวิตก็จะสมหวังเมื่อนั้น เพราะความปรารถนาของมวลมนุษยชาติมีอยู่อย่างหนึ่งโดยตรงก็คืออยากพบความสุขที่แท้จริง อยากพบความสุขที่แท้จริงก็ต้องไปถึงพระธรรมกายในตัวตรงศูนย์กลางกายให้ได้

เป้าหมายของการเกิดมาเป็นมนุษย์นั้นต้องตอกย้ำซ้ำเติมบ่อย ๆ ฟังแล้วก็ต้องฟังอีก เพราะถ้าเราไม่พูดให้ฟังเดี๋ยวคนอื่นก็พูดให้ฟัง ซึ่งมันคนละเรื่องกัน เพราะหุ้มนปิดไม่ได้ ถ้าเราไม่ดึงเอามาบ้าง เดียวคนอื่นเขาก็จะดึงไป

ในทุก ๆ ครั้งที่เกิดมาเป็นมนุษย์ มีเป้าหมายของชีวิตเพียงประการเดียว คือ เกิดมาเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง ถ้ายังไม่แจ้งอย่างน้อยก็ต้องเกิดมาสร้างบารมี เติมบุญ เติมบารมี เติมความดีให้มาก ๆ บารมีก็มี ๑๐ ทศ ทานบารมี ศีลบารมี เนกขัมมบารมี ปัญญาบารมี วิริยบารมี ขันติบารมี สัจจบารมี อริชฌานบารมี เมตตาบารมี และอุเบกขาบารมี

บารมี แบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ ชั้นธรรมดา ชั้นกลาง และชั้นสูงสุด อย่างละ ๑๐ รวมเป็น ๓๐ ทศ รวมแล้วเมื่อไรที่ดวงบุญดวงบารมีแต่ละดวงโตเท่ากันได้ เมื่อนั้นความปรารถนาของเราก็สมหวัง สบผ่านพ้นจากการอยู่ในวัฏฏะ หรือในสังสารวัฏไปสู่พระนิพพานได้ ถ้าจะให้ยิ่งขึ้นไปอีกก็ต้องสร้างบารมีเพิ่ม

บารมีนี้สำคัญมาก ต้องสั่งสมให้เยอะ ๆ จะหลุดพ้นไปพระนิพพานได้ก็ต้องอาศัยบารมี แม้พ้นไปแล้วระดับความสามารถยังไม่เท่ากัน เอตทัคคะของพระอรหันต์แต่ละองค์ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับว่าใครสั่งสมอะไรมามาก แล้วตั้งความปรารถนาเอาไว้อย่างไร ถึงเวลาที่บรรลุมรรคผลนิพพาน แต่ความสามารถพิเศษก็จะแตกต่างกันไป ตามกำลังบารมี พระอัครสาวกก็ต้องเพิ่มเติมบารมีเข้าไปอีก พระปัจเจกพุทธเจ้า พระสัมพันธัญญะพุทธเจ้าก็ต้องเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ

การบรรลุธรรมช้า บรรลุธรรมเร็ว บรรลุยากหรือง่าย ก็ขึ้นอยู่กับคำสั่งสมบารมีมา ถ้าสั่งสมบารมีมากก็ง่าย ถ้าน้อยก็ต้องมีความเพียรหน่อย เพราะฉะนั้นต้องสั่งสมบารมีกันให้เยอะ ๆ เพราะเราเกิดมาอย่างน้อยก็ต้องสร้างบารมี แต่เป้าหมายจริง ๆ คือเกิดมาเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง พระนิพพานก็อยู่ใน

ตัวของเรา แต่ถูกกิเลสอาสวะบดบังเอาไว้จึงไม่เห็น ต้องทำความสะอาดภายในให้เกิดขึ้นแล้วจึงจะเห็นได้ นี่เป็นเรื่องที่สำคัญ

พรพรหมนี้เป็น พรพรหมแห่งการบรรลุธรรม เราก็จะต้องชวนช่วยในการปฏิบัติธรรมกันให้ดี โดยเฉพาะพระเณรมีเวลาว่างมากกว่าคฤหัสถ์เยอะ มีเวลาว่างด้วย ปลอดภัยด้วย และอาชีพพระคือการปฏิบัติธรรม ต้องทำให้ถูกหลักวิชา เอาเวลาที่ว่าง ๆ ที่ไม่ต้องทำมาหากินมาปฏิบัติธรรม จะได้เข้าถึงพระในตัว เป็นพยานในการตรัสรู้ธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อย่างน้อยเราก็จะได้ยืนยันได้ว่า พระธรรมกายหรือพระรัตนตรัยในตัวนั้นมีจริงและก็ดีจริง

แต่อยู่เฉย ๆ แล้วจะให้ท่านบังเกิดขึ้นมันไม่ได้ ต้องลงมือทำ ลงมือฝึกใจให้หยุดนิ่งถึงจะเข้าถึง ถ้าเอาเวลาไปดูทีวีหรือไปทำอย่างอื่นก็ไม่เห็น น่าเสียดายจังเลย ที่นี้พอเข้าไม่ถึง ใจก็ฟุ้งคิดไปเรื่อยเปื่อย อยู่กันไปก็อย่างนั้น ๆ นะ มันแค้น ๆ อย่างนี้ไม่เกิดประโยชน์อะไร นี่น่าเสียดายสำหรับบางท่านที่ปล่อยเวลาให้ผ่านไปโดยเปล่าประโยชน์ ทั้ง ๆ ที่มีชีวิตเป็นนักบวช และอาชีพพระคือการปฏิบัติธรรม

๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖

พระนิพพานอยู่ในตัว

นับจากวันเข้าพรรษามา ๖๒ วัน เหลือเวลาอีกไม่ถึงเดือนก็จะออกพรรษา กันแล้ว พรพรหมนี้ได้ชื่อว่า พรพรหมแห่งการบรรลุธรรม คำเต็มคือ บรรลุพระธรรมกาย